

ikke tilbørlig fremmet, saa mener jeg dermed, at Justitsministeren har ladet Politimesteren i Ringsted være den, der ledede Undersøgelsen; den Mand, der ganske kort iforveien havde ledet det umiddelbart foregaaende Valg paa en saa ulovlig Maade, at det annulleredes og han sættes under Tiltale, har Justitsministeren ladet lede Undersøgelsen om, hvad der passerede ved det paafølgende Valg, og det er efter min fulde Overbeviisning uforsvarligt. Dersom Justitsministeren, seende hen til, at Politimesteren i Ringsted kort forud havde været Formand for den Valgbestyrelse, der havde ledet et ulovligt Valg, seende hen til, at bemeldte Politimester derfor var bleven sat under Tiltale, og maastee ogsaa seende hen til Mandens høie Alder og Svagelighed, havde constitueret en Anden til at lede den her omhandlede Undersøgelse, saa er det min subjective Overbeviisning, at den vilde have ledet til et Resultat, og saa havde der ikke været nogen Grund til at indbringe dette Lovforslag. Dersom det Samme var skeet her, som skete ved en anden Valghandling, hvortil den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) sigtede, at Undersøgelsen havde ført til noget Resultat, saa vilde der ligesaa lidt have været Anledning til at komme med et Lovforslag som det foreliggende, som der var det i det andet Tilfælde, men Forskjellen mellem disse 2 Tilfælde er, at Undersøgelserne i det første Tilfælde lededes med Skarphed, Strengthed og Alvor, hvilket efter min Overbeviisning ikke er skeet i det sidste Tilfælde. Jeg har antaget, og det er derfor, at jeg har tilraadet at bringe Lovforslaget ind, at en Udtalelse herom vilde foranledige, at der fra vedkommende Justitsministers Side fremkom Oplysninger om, hvad der virkelig var kommet ud af disse Undersøgelser — det er nemlig forunderligt, at Ingen, udenfor Justitsministeren selv, veed, til hvilket Maal Under-

søgelserne have ført; selv de klagende Personer ere blevne uvibende om Udfaldet. Jeg har, som sagt, anseet det for naturligt, at Oplysninger herom vilde fremkomme her — under de Forhold, hvorunder vi i disse Dage forhandle her i Salen, indseer jeg meget vel, at man ikke kan vente noget Saadant — og naar jeg derfor agter at stemme for, at Lovforslaget gaaer over til anden Behandling, er det, fordi jeg haaber, at der til denne Behandling vil være en Justitsminister, der, om han end ikke kan give store Oplysninger med Hensyn til det Forbigaaende, dog kan udtale, hvorledes han agter at stille sig overfor fremtidige lignende Valghandlinger, navnlig overfor hvad der muligviis kan passere, efterat Valghandlingen er sluttet. Man maa vel huske paa, at den største Deel af Valgerne kommer hen paa et fremmed Sted, hvor der ofte hersker en fjendtlig Stemning imod dem, og at det derfor er saa meget mere vigtigt, at Politiet har Opmærksomheden henvendt paa, hvad der passerer, efterat Valghandlingen er tilende. Jeg slutter altsaa med at erklære, at jeg stemmer for Lovens Overgang til 2den Behandling, fordi jeg venter til denne Behandling at kunne faae Oplysninger i den omtalte Retning fra den Justitsminister, som til den Tid maatte være her tilstede.

Rettelser.

Nr. 140, Sp. 2180, Lin. 20 f. o.: „4 Rd.“ læs: „c. 10 Rd.“